

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 1

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Модернізація України: проблеми та технології успішності
(питання економіки, права, соціології, освіти і культури)”
м. Київ, МАУП, 12 листопада 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 30.09.15)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук., доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук; доц.;
Д. Г. Юник, д-р пед. наук, проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 1: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Модернізація України:
проблеми та технології успішності (питання економіки, права, соціології,
освіти і культури)”, 12 листопада 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голо-
ва) [та ін.]. — 2015. — 486 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Касьянова С. П. <i>Культурна самоідентифікація у парадигмі елементів політичної культури сучасної людини</i>	148
Ковальчук А. Ю. <i>Сучасне розуміння дефініції “безпека”</i>	151
Костюк Т. О. <i>Місцеве самоврядування і його роль в модернізації української держави і суспільства</i>	153
Кулик В. В. <i>Досвід сталого розвитку економіки Сінгапуру: три складові стабільності та економічного росту</i>	156
Лісовський П. М. <i>Проблема цивілізації як концентричного кола мудрості в міжнародних відносинах....</i>	162
Лопатенко Л. О. <i>Операційний менеджмент як складова модернізації економіки</i>	165
Мазнева М. В. <i>Організаційні засади забезпечення безпечності туризму в умовах глобалізації</i>	169
Мазуренко О. К., Єрін Д. Л. <i>Розвиток широкосмугового зв'язку у світі: статистичний аспект</i>	176
Марченко С. М. <i>Сучасний стан ринку праці в Україні: проблеми та перспективи в умовах нестабільності</i>	179
Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф. <i>Держава і громадянське суспільство в Україні: питання трансформації</i>	182
Медвідь А. М., Курчина Т. О. <i>Інформаційна безпека в умовах модернізації України</i>	188
Медвідь Ф. М., Доносо Варгас Дієго Хосе, Доносо Варгас Сантьяго Феліпе <i>Інформаційна безпека України в системі національної безпеки</i>	194
Могилевская О. Ю. <i>Актуальные проблемы управления отечественным промышленным предприятием в условиях инновационных процессов</i>	200
Мушкін І. М. <i>Розробка плану підвищення продуктивності праці в умовах економічної кризи</i>	203
Намонюк Ч. І. <i>Міграційна криза в ЄС: українська загроза та російсько-сирійський чинник</i>	206
Омельчук В. В. <i>Гетьманська адміністрація у регулюванні податків та повинностей з лаврських володінь і конфліктні ситуації з лаврськими підданими</i>	210
Омельчук В. В., Мельниченко Д. В. <i>Особливості становлення державних інститутів Республіки Техас</i>	216
Новальська Н. І., Суліма Н. М. <i>Інноваційна діяльність підприємства як чинник конкурентоспроможності його продукції</i>	223

КУЛЬТУРНА САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ У ПАРАДИГМІ ЕЛЕМЕНТІВ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ

Культурна самоідентифікація людини, яка у ХХ столітті перебувала в межах чітких державних утворень, зазнала змін на початку ХХІ століття. Ціннісні орієнтації, які раніше формувалися під впливом процесів, що відбувалися всередині структур, змінилися на межі століть. Характер перебігу світових процесів дозволяє стверджувати, що культурна самоідентифікація стрімко набуває вкрай важливого значення серед інших складових політичної культури.

Історично відносно стійкі моделі людської поведінки у традиційних суспільствах відповідали вимогам внутрішньої соціальної адаптації. Тож політична культура являла собою цілісну характеристику, хоч і з наявністю національних особливостей. Парадигма елементів політичної культури, на думку Г. Алмонда та С. Верби, є сукупністю індивідуальних позицій і орієнтацій учасників конкретної системи, суб'єктивною сферою, що лежить в основі політичних дій.

Політичні дії особистості кожне суспільство прагнуло регламентувати за допомогою законів. Підтвердженням цього є історичне існування соціальних структур парламентаристського, тоталітарного, конфедеративного, республіканського характеру. Природний законодавчий процес, у своїй суті, передбачає врахування специфіки соціального середовища, яке, в свою чергу, вже має ряд важливих особливостей. Зрозуміло, що найвища мета будь-якого суспільства пов'язана, в першу чергу, зі збереженням свого внутрішнього простору. Функціонування соціальних, культурних, економічних інститутів покликане закріпити і підтримувати суспільну структуру, яка, зрештою складається з конкретних людей.

Культурна самоідентифікація кожного члена суспільства відображає причетність до всього, що відбувається всередині цілої соціальної структури. Її складові поступово формуються від народження людини і постійно змінюються. В основі лежать цінності родини, традиції, мова, розуміння соціальної ролі особистості.

У ХХ столітті карта сформованих політичних культур співпадала з картою стійких територіальних утворень. Внутрішні конфлікти сприймалися як сфера діяльності й піклування держави. Під кінець століття активізував-

ся процес виходу політичної культури за межі свого державно-політичного середовища. Ціннісні орієнтації індивіда, що лежать в основі політичних дій, розширили поняття міжнародних стосунків, вивівши на перший план культурну самоідентифікацію особистості. Кожна людина стала причетною до процесів, що відбуваються далеко за межами її власної держави, і, водночас зазнала тиску з боку тих же процесів.

Для кожного індивіда, який перебував у певному державно-політичному утворенні, з однієї сторони, важливим було відчуття причетності до традицій і реалій, бо дозволяло соціально адаптуватися. З іншого боку, коли людина відвідувала іншу країну, то сприймала дійсність через призму своєї культурної самоідентифікації. І культурні відмінності, і різниця на рівні побуту, мови, традицій ставили завдання пізнання. Тож приналежність до своєї культури проходила процес зіставлення з іншим середовищем.

Вивчення іншої, чужої мови, відбувалося після оволодіння ресурсами своєї. А, як відомо, мова є важливою складовою культури народу. Тож процес культурної самоідентифікації індивіда передбачав розуміння свого культурного простору. Весь ресурс власної культури проходив процес своєрідного зіставлення у світорозумінні окремого індивіда.

Вплив над культурних і над політичних явищ вплинув на процес культурної самоідентифікації.

Масова культура з її прагненням до легкості засвоєння продукту, змінила значення складових національних культур. До переліку використання масовою культурою потрапили національні пам'ятки, національні герої, елементи мови, традицій і звичок різних культур. Це вплинуло на рівень цінності складових своєї культури у свідомості кожної людини. Структура цінностей національної культури змінила свою ієрархію.

Масові комунікації початку ХХІ століття стрімко перейшли у віртуальний простір. Це середовище, окрім інформаційної наповненості, змінило уявлення людини про себе. Участь у соціальних групах інтернет мереж під часто вигаданим іменем, прагнення створити привабливий профіль знизило поріг оцінки того, що вплинуло на формування конкретної людини.

Територіальна локальність військових конфліктів з використанням високотехнологічної зброї підвищила рівень культурної тривоги у сприйнятті кожного індивіда. Бо традиційне відчуття причетності до своєї соціальної спільноти, яка володіла певним простором і захищала його від зовнішніх загроз, отримало сильний зовнішній обсяг інформації. Не кожній людині вдалося знайти себе у нових умовах, коли звернення до традиційних ознак навколишнього культурного і соціального середовища не давало відповіді на питання.

Отже, культурна самоідентифікація швидко набуває систему організуючого і, так само, систему руйнівного значення. Більше того, політичні дії конкретної людини вимагають від неї розуміння своєї реальної ролі у житті рідного й інших культурних середовищ.

Література

---

1. Кремень В., Ткаченко В. Україна: шлях до себе. Проблеми суспільної трансформації. — К.: Фенікс, 1998.
2. Політологія: історія та методологія / За заг. ред. Ф. М. Кирилюка. — К.: Здоров'я, 2000.
3. Мукерджи Ч., Шадсон М. Новый взгляд на популярную культуру / Массовая культура и массовое искусство. “За” и “против”. — М.: Гуманитарий, 2003.
4. M. Duda, B. Gulla red. “Przeciw wykluczeniu społecznemu”, Wydawnictwo Naukowe PAT, 2008.